

Acció CIUTADANA

SETMANARI REPUBLICÀ FEDERAL

Olot, 19 d'Abril 1930. — Subscripció 5 ptes. l'Any. Número solt 10 cts. — Redacció i Administració, Concentració Republicana—Any I.—Núm. VIII

La justícia engrandeix els pobles; les condemnes arbitràries com les aplicades en la causa dita de Garraf, els envileix.

Romanticisme obrer

EN aquesta mateixa secció s'ha tractat, amb més d'una ocasió, de la ineficàcia de l'apoliticisme dels obrers; s'ha dit que el seu desig de servir-se purs, dintre la seva torre d'ivori, de l'acratisme més romàntic, tement el contacte amb els homes polítics, no tenia cap fonament raonable, o més ben dit, pràctic; s'ha culpats, aduocant, a aquest apoliticisme d'ésser la principal causa de l'estat de desorientació en que es troba actualment el nostre proletariat, el qual no sap ben bé cap on haurà de dirigir la seva futura actuació social.

Tot això pot ésser relativament cert, puix que no tots els obrers, ni tan solament la majoria, creuen s'hagi de persistir en l'apoliticisme de que es ve parlant, ans al contrari, anhelen renovar la lluita, per a aconseguir una estructuració social més humana. Per aquest motiu, nosaltres creiem que avui és un bon moment, per a sembrar, dintre la classe obrera, ideals completament oposats a la seva equivocada inhibició política, fent-los-hi veure que aquesta els porta a resultats completament negatius, amb relació als diversos problemes que afecten al progrés econòmic i social de la Humanitat. Els nostres obrers fan, sense pensar-s'ho, el joc que més agrada a la burgesia, ço és, inhibir-se del govern del país, i per tant deixar-la a ella completament lliure per a orientar els problemes econòmics, culturals i socials dels nostres municipis, províncies, regions i del mateix Estat, de la manera que més pugui contribuir a la defensa dels seus interessos, que tots sabem són gairebé sempre a base de l'explotació del treballador.

Cal, per tant, abandonar aquesta utopia que nodreix la pensa d'una selecta minoria obrera, potser la més intel·ligent, la més idealista, i que gravita perniciosament sobre tota la massa obrera, encomenant-los-hi cert pessimisme pel que fa referència a la actuació que hauria d'emprendre, en compliment dels seus deures socials.

Certament la classe treballadora ha sofert molts desenganys; ella ha ofrenat generosament les seves millors forces, al servei d'un ideal; ha lluitat amb veritable heroisme, adés al costat de l'anarquisme individual; adés magnetitzat per el fals apostolat d'en Lerroux; adés al costat del sindicalisme, però, sempre la manca de solucions pràctiques els ha portat de fracàs en fracàs. Per això, avui, es troben atuits, desil·lusionats, sense el foc de l'entusiasme que els empenyi novament a la lluita, tot i que, llevat d'una petita minoria, tots els obrers veuen que de l'apoliticisme no en poden treure cap millora, i per tant senten la necessitat d'actuar.

Però, amb quin estat major han de formar l'exèrcit, els nostres obrers? Amb quin partit poden cooperar, de manera que no facin novament sacrificis estèrils i es veigin altre vegada defraudats?

Això és realment un problema a quina solució havem de portar tots la nostra millor voluntat. Per la nostra part, creiem que el proletariat català conta amb un partit polític, el qual pot lleialment interpretar el desig dels nostres obrers, aquest partit que té una història ben neta és la Unió Socialista de Catalunya. Al front d'aquest partit s'hi troben homes d'una austeritat i honradesa que no té parió; G. Alomar, Serra i Moret, Agudé, etc., són homes amb els quals es pot tenir absoluta confiança.

Aquests homes, amb la seva autoritat, guanyada en el camp de la democràcia, i mancats d'ambicions de comandaments i de fortunes, podrien fer molt, en defensa de les justes reivindicacions de la classe obrera, coordinant llurs esforços a fer desaparèixer aquesta falsa estructuració social que permet que els que menys contribueixen al progrés econòmic i social de la Humanitat, tinguin una vida molla i plena de confort, mentre que els que esmercen totes les seves forces i salut en bé de la societat, esdevenint els seus veritables màrtirs, es vegin amb la dolorosa pena de no poder tan solament disfrutar d'una petita part dels fruits que ells elaboren, complint amb massa severitat i tot el càstig evangèlic donat als nostres suposats primers pares.

Aquestes injustícies socials, el govern que millor pot esmenar-les és el que estigui basat en una República Democràtica i Socialista, a la implantació de la qual no dubtem comptar amb el valuós ajut de la massa obrera.

Els «republicans-monàrquics»

Un ingredient d'aquesta mena estranya i incompreensible, que és com si diguéssim mitja ovella i mig llop o mig remei i mig vereno, existeix en el nostre país. Ésser alhora dues coses contradictòries i que, per principis fonamentals i per programa, són completament oposades de ideal i d'interessos, és un fenomen que sols pot observar-se en països a mig fer i que viuen un grapat de dotzenes d'anys atrassats de l'hora polític-social d'Europa.

El més astut clown de la política espanyola, l'il·lustre (i simpàtic, perquè no dir-ho!) compte de Romanones, no fa pas molt que aprofitant els moments de curiositat que suscità la caiguda del Directori, inventà una frase que per la seva ironia i oportunitat està destinada a ocupar un reconet perpetu en el museu històric de les facècies polítiques espanyoles.

Coneixedor en els més ínfims detalls de tots els defectes, de totes les debilitats i de la propensió a claudicar que a Espanya hi ha, sempre acomodant el pensament segons d'on bufen els vents, aplicà el mot just, tragué un clíxé instantani que, no pocs, es devien prendre seriosament: —«Caldrà fer una República hereditària», diguè. Es de suposar que deixà anar la frase, picant l'ullet i fent una mitja rialla.

Seria escatimar al compte de Romanones mèrits contrets si li neguéssim que és l'espanyol més polític i el polític més espanyol. Ell sap perfectament que dir-se «liberal» i anar contra la llibertat no té res de particular. Res té que veure doncs que, posat a orientar una massa corrompuda i rutinàriament primària, li suggereixi l'acudit pintoresc d'una República hereditària, de la mateixa manera que podia proposar una Monarquia amb la lliure elecció renovable cada tants anys del cap d'Estat.

L'intenció subtil, cocodrillesca, i esbiaixada de l'eficax intrigaire no era pas compdemnable si ens ho prenem a la mesura de la intenció amb que llençà semblant curiosa innovació.

No gaire lluny hem d'anar per a trobar l'exemplar del «republicà-monàrquic». Hi és gairebé en totes les poblacions habitades per pobres d'esperit amb mentalitat de botigueret i una visió estantissa i completament buida, desentesa, de tots els problemes socials.

Es un lamentable producte que es cria en els pobles mancats de formació col·lectiva, és una plaga que es veu en els escenaris dels nuclis que són la riota del món civilitzat; és una mena de mentida ambulants, una caricatura de la ciutadania que duu a la massa de la sang la desconfiança, l'aberració i l'error.

Una cosa és «dir-se republicà» i una altra és «ésser republicà» o pensar en republicà. Coneixem infinitat de republicans (sembla mentida) que afirmen que la implantació d'una República representaria un guany econòmic considerable al mateix temps que una victòria per la democràcia i per la llibertat i... el diari que llegeixen i per tant protegeixen no és pas un diari que

respongui a la seva suposada manera de pensar o que s'hi acostí: és un diari declaradament monàrquic, rabiosament addicte als homes que capitanejaren la Dictadura i enemic acèrrim de totes les prerrogatives cíviques i humanes. Unes raons de pès, però, els immunitza, unes raons incontestables que us deixen freds. Tenim aquest diari—diuen—perquè a la nena li agraden les fotografies. O bé: hi ha una mica més de paper que en els altres. Els il·lusos no saben o no volen saber, que per dos rals comprant paper a pès n'obtidran una quantitat fantàstica. També deuen ignorar que la missió del diari i que el paper del diari, no és pas precisament utilitzar-lo per usos domèstics!

Es a dir: la consistència dels ideals de certa gent és tan ferma i tan arrelada que per nimietats que fan verdadera llàstima, la sacrifiquen i no tenen inconvenient en tolerar que la premsa creada per a difusió de nobles ideals, la que té de suportar multes, denúncies, persecucions i empresonaments sigui arreconada per a preferir aquella que sostenen jesuíticament unes empreses d'ideals aburgesats, partidària sempre dels que manen i sense altra intenció que la de mantenir el poble en un estat d'insensibilitat i d'ignorància.

El mateix exemplar de «republicà monàrquic» fa bó de veure'l en segons quines eleccions. Com que la seva drincipal dèria és el calaix de la botiga, o la col·locació, per ací regula el termòmetre de les seves conviccions republicanes. L'amistat directa o indirecta amb el Senyor Cacic, home que usa la política del «fer favors per obtenir vots» i que amb l'astúcia que gasten tots els cacics afiliats a les colles polítiques enemigues dels ideals del poble, sap trobar les maneres de resoldre algun afer particular del futur elector, aquest home feble, aquest darrer esgló de la ciutadania i de la dignitat, claudica del seu ideal i dona el vot a un enemic declarat de les tendències redemptores.

Amb la subscripció del diari monàrquic i amb el vot al diputat monàrquic, el ciutadà contribueix a anar contra d'ell mateix i a alçar la valla de dificultats que ens fan viure com una tribu; ajuda a l'endarreriment general i es fa còmplice de tots els abusos, de totes les malvestats i de tots els estralls que sufrim per culpa d'una manca de voluntat concreta i definida.

I de pas, es deixa prendre el pèl per l'invicte compte de Romanones, l'etern bromista que coneix l'epidermis de tant «mitjos-homes».

Quina llàstima i quin menyspreu que mereixen els «republicans monàrquics». Gairebé tanta com aquells remadets d'analfabets que diuen que en política «no són res».

C. T.

PER JUSTICIA I LLIBERTAT

El sol fet de que qualsevol programa polític o social, contingui en essència els desigs d'una evolució progressiva d'humanitat no vol dir que els elements dirigents o monopolitzadors d'aquell ideari hi estiguin identificats completament. Mol-tíssims amb el prestigi que la idea, concebuda dintre uns límits de sentiment convencional, els hi donà, i que potser en determinada època eren estigmats com a radicals, han procurat amb la pressió dels seus dóns agitadors moure el poble incult sols per obtenir la victòria d'un egoisme seu. Fins ara, la idea de ciutadà ha restat postergada, esclafada, per la condició de súbdit; fins ara s'han elevat les idees sols per les simpaties que els seus representants tenien en el poble, i la idea noble i progressiva, la que ens havia de fer llucar la llum d'una albada de justícia, restava a l'obscuritat per la manca d'influència dels seus homes; i és natural que els pocs que sentien la dignitat humana i comprenien que la victòria havia d'ésser per la idea i no per l'home, es retreguessin desenganyats, esperant l'oportunitat de l'hora.

Ara, després d'aquests anys de contenció interior individual, han passat per el sedaç moltes actuacions i ens ha estat definida concretament la moralitat de molts homes.

Els ideals de justícia, empesos per el desig unànim del poble, vessen de la copa i l'enemic per-temença s'ha afeblit considerablement.

Ara és l'hora, doncs, d'actuar, no pas com a partit polític, sinó com a poble; hem de fer ressonar a tots els vents els nostres anhels de llibertat i justícia; si no som tots no es pas possible que ens escoltin, ningú en pot restar al marge; dels que hi restin malfieu-vos-en, és que temen que la llibertat i la justícia els sigui un perjudici.

Avui llibertat i justícia es condensen sota la bandera de República Federal, demà, aconseguida aquesta, seran de segur unes altres les idees que ens animaran; els desigs de realitat ideal evolucionen segons les possibilitats. Per arribar a l'horitzó és precís passar per la carena del davant.

Nosaltres no volem pas líders ni súbdits, volem homes.

L'exemple de l'actuació dels líders de la Lliga amb el gran cavaller Macià, no ens pot pas abandonar; uns homes han fet repugnant un ideari, que dit sigui, constitueix tan sols un programa convencional.

No desitgem pas cap excisió volem una definició concreta; volem saber amb qui es compta per el triomf de la justícia.

I per últim sintetitzarem les paraules del patriarca de Lleida. Humbert Torres, al gran miting del dia 6 d'aquest mes,

«L'obrer, a més a més, és home, és ciutadà; no li pot ésser indiferent que l'ensenyament dels seus fills estigui monopolitzat per l'Església o sigui neutre; no li pot ésser indiferent que a la Universitat no hi arribin més que els fills dels rics o hi hagi camí per el talent, mancat de mitjans materials.

Obrer! T'és indiferent que els teus sindicats i les teves cooperatives i els teus periòdics visquin sempre amb l'amenaça del despotisme fet govern a que tinguin el dret a la vida assegurat fermament? No, no t'és indiferent. I com no t'ho és, has d'ésser polític. Teniu pel vostre nombre, els destins del poble a la vostra mà. La vostra responsabilitat és gran. Exigiu, a les esquerres, totes les garanties. Però ajudeu-les. Si no ho fessiu, obrers, la vostra responsabilitat seria més gran que la d'Annual, més gran que les de la Dictadura, més gran que totes plegades. Perquè havent pogut emmotllar un poble en les idees de llibertat, haurieu deixat que seguís la història d'Espanya, plena de dolor, de misèria, de vergonya i d'esterilitat».

A. DOT-ARXÉ

Tribuna Lliure

Sr. Director de ACCIO CIUTADANA
Ciudad

Muy señor mío: Como otros compañeros, quiero exponer mi humilde criterio en la discusión presentada por Dot Arxé y D. Salvat.

Creo firmemente que la emancipación de nuestra clase debe lograrse precisamente por nuestro esfuerzo, fundamentado en un progresismo cultural, y al amparo siempre del sector político más radical en el campo de la libertad, porque si nos apoyamos en otros, siempre estaremos subyugados a las raíces doctrinales opuestas a nuestros principios. Necesitamos también recíproco apoyo para nuestra independencia social y una revisión en lo social-económico que humanice nuestra situación.

Nosotros necesitamos apoyo en la explotación de que somos víctimas constantemente. He de preguntar ¿qué partido se ha preocupado de extirpar los abusos consentidos por la Dictadura en el orden de la vida? Alguno no se da cuenta de la

explotación de que somos víctimas en un alimento como el pan, que debería venderse hace tiempo a quince céntimos menos por kilo; y lo mismo podría decirse de la carne y de la mayoría de los queveres de primera necesidad.

Para nosotros la política estriba, después del ideal, en la redención del estado miserable de nuestra existencia y no menos de nuestra precaria cultura. Creo compatibles la República i el Socialismo. Creo que con la República podremos vivir más cerca de nuestro ideal, pero nunca toleraremos la ironía de vernos esclavos en un régimen liberal.

Este es el sincero criterio de su afectísimo
s. s. q. b. s. m.,

Julián Casas

Olot, 10 Abril, 1930.

Sobre l'apoliticisme obrer

Troband-me fora d'Olot, des de feia tres setmanes, fins avui no m'ha estat possible enterar-me del contingut de l'article del company Salvert i de la nota dels amics de Penya Llibertaria, sobre la discussió suscitada per el meu article «Inhibició perillosa»; jo agraeixo vivament el seu interès per aquesta qüestió, i la considero ja abastament debatuda i aclarits els seus extrems amb l'article frontal d'avui.

No obstant jo hauré d'agrair que, una volta acabades les ocupacions que fan absentar-me seguidament, per uns quinze dies, aquests amics vulguin permetre'm una entrevista per a definir, concretament, amb ells, unes actuacions.

A. DOT-ARXÉ

Vària

AMNISTIA I RESPONSABILITATS

ACCIO CIUTADANA aplaudeix cordialment el gest del Govern del general Berenguer, el qual poc a poc va reparant les crudels injustícies que, en nom d'un vergonyós patriotisme, havia comès la Dictadura a Catalunya.

Una d'aquestes reparacions, la que més anhelàvem tots els catalans per ésser d'estricta justícia, ha estat la lliberació dels condemnats innocentment per la causa dita de Garraf.

Juntament amb aquest desig del nostre poble hi havia la ferma esperança de que al costat de l'ampla amnistia dels presos polítics hi hauria també la dels presos socials, i ha estat una decepció general al veure que no havia estat aixís.

Hem de suposar que, si es cert que aquest Govern vol inspirar-se en tornar posar les coses al seu lloc, des'ent els errors comesos per el seu antecessor, anirà molt aviat, no sols a fer que sigui ben complerta aquesta Amnistia, sino que, com que en una gran part de casos no ha estat el perdó que l'ha d'haver inspirat sinó la justícia, voldrà també aclarir les responsabilitats als qui castigaren i turmentaren indugudament, com, a més dels de Garraf, en els casos de la aplicació de la Llei de Fugues, inventada per Martínez Anido, els successos de Vera, de Bidasoa, la crema de documents que fan referència a la trista fi d'Annual, la destitució ilegal de funcionaris, les gestions «administratives» de totes les Diputacions i Municipis, l'assassinat de la Bernabeu, de Pau Casado, la del jove vigatà Lluçà Pujols i una infinitat de coses més que seria llarguíssim enumerar.

Aquest és al nostre entendre i de tota la nació el deure ineludible d'aquest Govern.

AL VOLTANT D'UNA PROPOSICIÓ

A pesar de no coincidir del tot amb la ideologia del regidor Candi Agustí, en honor a la veritat havem d'unir-nos totalment a la proposició per ell presentada en la sessió anterior del nostre Ajuntament i que fou, com era d'esperar, unanimitament acceptada.

En l'esmentada proposició es recordava l'atropell de que foren víctimes els regidors populars olotins, senyors Antoni de Bolós Vayreda, Joan Capdevila Coromina, Ramon Aubert Cros, Joan Pau Noguè, Francesc Vayreda Casabó, Enric Coromina Llach i Ramon Sargatal i Homs, quan la Guàrdia Civil se'ls emportà i sense haver comès cap delictes, foren empresonats com uns vulgars malfactors.

La bona intenció, que comparteixen tots els veritables ciutadans d'Olot, exposada en la proposició del senyor Agustí, va encaminada a demostrar el reconeixement unànim de la gestió honrada d'aquests senyors i fer-ho constar així en acta de l'Ajuntament, com també el sentiment de la Corporació per la mort del malaguanyat patrici Francesc Vayreda, trametent el condol a la Vidua i família, cosa que no saberen fer els regidors nomenats per la Dictadura, trencant una bella costum.

Nosaltres veuríem amb satisfacció que es trobés la forma de demostrar públicament a aquells llegítims representants del poble d'Olot la nostra protesta per aquell acte arbitrari amb que foren llençats de llurs càrrecs i ensems reiterar-los-hi la nostra adhesió al seu digne comportament.

No seria escaient, per exemple, encomenar a un artista la composició d'un quadre amb la fotografia de tots ells, per a perpetuar en el Saló de l'Ajuntament el seu pas per aquella casa en moments tan històrics?

Al felicitar al senyor Agustí per la seva proposició, ens hem permès brindar-li aquesta nostra humil idea.

EL FRED D'AQUESTS DIES

Hem sentit a dir que en la darrera de les conferències que s'han donat en el «Centre Catòlic» per el senyor Miquel Llosas, quedaren palesament demostrades les simpaties amb que compta entre el públic d'Olot, puix hi havien més nombre de seients desocupats que plens, a escoltar la seva disertació.

ENCARA ELS CARLINS?

Ens diuen de Tortellà el següent:

Jaume Puigblanqué, que morí en 1870 a l'entrada dels carlistes a Tortellà, defensant la llibertat, tenia en el cementiri del poble un petit monument, on una làpida de marbre penyorava amb una inscripció el seu comportament heròic.

En la nit del dia primer d'aquest mes, una mà criminal a martellades feu troços de la làpida. El fet ha produït una gran indignació a tot el poble.

Nosaltres unim amb ells el nostre clam, perquè es faci justícia, castigant a l'autor d'un fet tant ignominios.

Cinema, Teatre i Música

En el Teatre Principal el dijous de la passada setmana, va projectar-se un programa de poc valor. Val més no parlar-ne.

«Ideal Park».—Diumenge, dia 13. Després de molt temps sense veure en dit coliseu ni un metre aprofitable de pel·lícula, sembla que vulgui ésser el programa darrerament projectat, un inici a una època millor. Tot ell fou distret, amb un treball admirable de les primeres actrius tant en un com altre film.

«Teatre».—Diem-ne un bon programa; molt variada la primera pel·lícula, i distreta la del popular Harold. El públic sortí del local satisfet. Ja comença a ésser hora.

«Centre Obrer».—Mal encert tingueren els aficionats en escullir *Els Fills* de Millàs Raurell com a obra per a satisfer el públic. Obres així necessiten d'una interpretació admirable que difícilment pot lograr un amateur. El públic en sortí defraudat. Cal, però, anotar el treball del senyor Borell, sobretot en el tercer acte. «L'Arpa Nocturna» com sempre, bé.

«Café Esport».—La nostra opinió és que fou el concert més flac de tota la quaresma.

Per sortir airós en públic, cal assajar.

A. S.

Municipals D'ací i d'allà

El passat dimarts la Comissió Municipal Permanent va pendre els acords següents:

Abans d'entrar en el despatx d'assumptes de l'ordre del dia i a proposta del senyor Agustí C., s'acordà adherir-se a l'homenatge que a honor de les dames components del «Comitè Femení Pro-Amnistia», es celebrarà el proper dia 23, festa de Sant Jordi, a Barcelona, i al mateix temps autoritzar a l'Alcaldia per a enviar-hi un representant, si així ho creu convenient.

S'acordà, també, adherir-se al Congrés Esperantista que tindrà lloc a la ciutat comtal els dies 19, 20 i 21 del corrent.

S'aprova igualment un escrit de l'Alcaldia referent a les estadístiques d'estatges.

Entrant al despatx d'assumptes continuats en l'ordre del dia, s'aproven per unanimitat:

Relació general del recompte de ramaderia; la de factures examinades per diferents Negociats, quin import total és de 8.962'99 pessetes.

L'informe del Negociat d'Hisenda en la sol·licitud del senyor Mora i Rodríguez, concedint-los-hi el descompte que senyala el Pressupost als venedors ambulants.

Els de Governació, cedint una copa a l'Olot F. C. per el Torneig Local de Futbol; al senyor Figueras donant-li autorització per a dedicar-se a la indústria de taxis, i al senyor Puig Trasfi autoritzant-li el funcionament d'un electre-motor.

Els de Foment, assenyalant les condicions per a desplaçar el surtidor de gasolina instal·lat en la Plaça de Clarà, cantonada al carrer Mulleras, i autoritzant al senyor Juanola per a realitzar certes obres en la casa de la seva propietat.

Fou també aprovada la proposició del Conseller de Governació per a que s'anumerin novament les cases de pagès d'aquest terme municipal.

S'acordà quedar enterat dels informes del senyor Inspector de Sanitat i Arquitecte Municipal, sobre el Projecte de Clavagueres fet per l'Enginyer senyor Paz Maroto, acceptant-lo en principi i sotmetent-lo a l'aprovació definitiva del Ple.

Llegit l'escrit de l'Orfeó Popular Olotí, convidant a l'Ajuntament al concert popular que donarà avui, dissabte, dia 19, a la Plaça d'Alfons XII, s'acordà delegar a la Comissió de Cultura i demés regidors que vulguin assistir-hi, en representació de l'Ajuntament, delegant ademés als Consellers de Governació i Foment per a que acondicionin l'esmentada Plaça, abonant del Capítol XIII les despeses que ocasioni.

Finalment, s'acordà que passés a Foment la sol·licitud del senyor Casabó demanant permís per a realitzar certes obres; que s'instrueixi l'expedient assenyalat per l'ordenança municipal, a la del senyor Figueras, per a instal·lar un electre motor, i que la del senyor Pau, en súplica de que se li concedeixi una subvenció que li permeti continuar els estudis, passés a Cultura també per el seu informe.

I sense res més, s'aixecà la sessió.

Els Esports

Indústria i Comerç, 1. - Centre Obrer, 0

Amb tot i que no arribà a ésser un gran partit, podríem dir que el jugat per aquests dos onzes fou el millor dels jugats fins al present del Torneig Local.

Abundaren les bones jugades i els moments d'emoció, veient-se moltes vegades el gol imminent, però el públic no pogué saborejar-ne més que un, i encara d'aquells que no deixen pas record.

Moralment, havia de vèncer el Centre Obrer, doncs l'entusiasme i braó que desplegaren els seus components i el domini que feren a llurs contrincants durant la primera part i gairebé tota la segona, eren mereixedors d'un millor escor.

La lògica, però, fallà, com sol fer en coses de futbol, i veírem que cap al final, en una lleugera reacció, la Indústria marcava el gol de la victòria.

Els del Centre Obrer, tot i jugant excel·lentment, estigueren desgraciats al rematar a porta, no poguent treure profit del seu accentuat domini. Cal anotar la tasca brillant i infatigable que desplegaren els defenses Castells i Jutglar. La línia mitja també estigué a l'altura del partit; la davantera, encara que no arribà a marcar, posà en constant perill la porta defensada per Marsillach.

Pels de la Indústria es distingiren Dou, que fou el millor, estant un encert, a la segona part, de posar-lo a mig-ala, doncs destorbà moltes jugades dels contraris, que es podien haver convertit amb gols; Roca feu una bona defensa del seu marc, ben secundat per Prunés. Els mitjos es destacaren a la segona part. Domènech jugà tot el partit amb voluntat. La porta i la davantera feren el que pogueren.

L'arbitratge d'En Sàez, força correcte.

■ Per a demà i dilluns, s'anuncia un interessant partit de futbol entre la penya «Els Tres», de Barcelona, i l'Olot F. C.

Notes de Redacció

Havem rebut, per «Tribuna lliure», una lletra del nostre estimat amic i company de redacció En Josep Pujol, que per manca de temps no ens és possible publicar.

Ha sigut admesa per el Governador Civil de la província, la renúncia que del càrrec de regidor presentà a l'Ajuntament en Ple el senyor Joan Roura Casabosch, que, juntament amb la del senyor Casabó Molar, són dues les que han de proveir-se en la nostra Corporació municipal.

■ Per a demà, diumenge, tarda i nit, i dilluns a la tarda, s'anuncien grans balls a la «Concentració Republicana», els quals seran amenitzats per el quintet «Costa-Jazz».

Tots els diumenges, a dos quarts de cinc de la tarda s'hi celebrarà ball pel mateix quintet.

CONSULTORI - JUBERT

Malalties de les criatures.

Malalties de la pell.

Sirurgia infantil.—Cirurgia dels ossos.

Diagnòstics.

Traslladat: Plaça Constitució, 7, prals.-GIRONA

■ Pròximament reapareixerà el setmanari obrerista «L'Opinió», amb el mateix cos de redacció que ja comptava.

■ Al «Centre Obrer», per aquests dies de Pasqua, s'hi anuncien escollits festeigs, amb la cooperació de l'orquestra «La Principal Olotina», el chor «El Laurel» i l'orquestrina «Jazz America».

A les societats «Indústria i Comerç» i «Centre Fontanella», s'hi celebraran també lluïts balls. En la primera, hi debutarà la renomada i popular orquestrina «Young Jazz».

■ De l'Orfeó Popular Olotí hem rebut una invitació per al Concert-Homenatge al Poble, que tindrà lloc avui, dissabte, a dos quarts de deu de la nit, a la nostra Plaça Major. Degut a l'interès del programa, que per manca d'espai no podem publicar, no dubtem que assolirà un vertader èxit.

Agraïm l'atenció.

Demaneu arreu els acreditats Vermouths

CINZANO en blanc i en color. Proveu el ape-

ritiu riquíssim Quinat CINZANO.

Valuosos regals a tots els consumidors

Unic dipositari en aquesta comarca

Esteve Hostench Trasfi.—OLOI

■ Els veïns de l'Aixamplis Malagrida es queixen perquè el nunci no es deixa sentir. Ignorem els motius que poden contribuir a que no els faci cap crida; si és, però, per manca de coinetes, tal volta amb els *Manies* del Carme hi trobaria reforç.

■ La Companyia del ferro-carril d'Olot a Girona, avisa que el dia 21 del corrent, Dilluns de Pasqua, el tren n.º 9 continuarà fins a Girona.

Aquest tren surt d'Olot a les 17 i arriba a Girona a les 19'47.

■ Demà sols estaran obertes les farmàcies dels senyors Ros i Fajula.

■ En el Passeig de Blay fou trobada una quantitat en metàl·lic, la que obra en poder del quefe dels guàrdies urbans, que serà retornada a qui acreditat haver-la perdut.

■ Demà sols restaran oberts els estancs n.º 1 del carrer Major i n.º 4 del carrer de Sant Esteve.

■ S'anuncia per al primer de maig la sortida del «Diari de Vic».

■ A Sant Feliu de Pallarols ha tornat a sortir a la llum la placa d'Enric Prat de la Riba, que fins ara havia estat tapada per l'Ajuntament de la Dictadura.

■ En el «Teatre Principal», el dilluns de Pasqua, s'hi posarà en escena l'obra d'En Segarra «Les llàgrimes d'Angelina».

■ El dilluns pròxim es celebrarà el primer «Roser» de l'any, anomenat *Roser del Triat*.

Electricitat Médica Cures per diatèrnia, sol d'altura, etc.—Raigs X.

GASSIOT Plaça de l'Estel (Pla de Llacs) entrada per l'avinguda Paluzie.

Imp. de Pere Aubert, Nou de Sant Antoni 7.—Olot

Material Fotogràfic
Discos i fonos :—:
:—: Gran assortit

RADIO CROSLEY

Casa SERRADELL

Sant Rafel, 22. - OLOT

TREBALLS DE LABORATORI

RADIO GRAMOLA

“LA VOZ DE SU AMO”

Única en elegància i sonoritat.

Una meravella tan en radio com en discos.
Gran Premi en l'Exposició de Barcelona 1929

Esteve Molas

Clivillers, 21. - OLOT

DEMANEU UNA AUDICIO
I US CONVENCEREU QUE ES LA MILLOR

Fàbrica de Corretges Andreu Serrano

LA GARRIGA (Barcelona) - Teléfon, 39

Sucursal a OLOT (Girona): Valls Nous, 18. - Teléfon, 20

Les corretges i demés productes marca “VARRIOR” signifiquen garantia de qualitat. Preus sense competència

Unions per a corretges, tiretes, tiratacos, tacos

Gran Stok de politxes de fusta a preus inverossímils

Accessoris en general per a la indústria. Important stok de ganxos lligítims CLIPER

OLIS I GRASSES MINERALS

Xampany RIGOL

Es el preferit per
la gent de bon paladar

Representant a Olot i Comarca:

J. Rigau Mitjà

Valls Nous, 18. - Olot

Taller d'Ebenisteria

de

Ramon Aubert

Premiat amb MEDALLA D'OR
en l'Exposició del Moble, 1923.

Passeig de Blay, 12. - Olot

**Hotel-Restaurant de
Sant Sebastià**

PALAFRUGELL

**Situat en el millor lloc
de la Costa Brava. - Teléfon, 7**

EL DE MÉS RENDIMENT

EL MÉS BÒ

EL MÉS ECONOMIC

DE VENTA EN TOTS ELS
BONS ESTABLIMENTS